

ZLOČIN U KRUŠEVU

OPĆI PODACI

Radi se o kaznenom djelu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva (čl. 120. st. 1. OKZ RH-a), ubojstvu civila Mileta Brkića, Kuzmana, optužnica br. KT-266/97, od 18. lipnja 1997. Presudom Županijskog suda u Zadru, br. K-394/97, od 1. prosinca 1997. godine, optuženici su oslobođeni krivnje na što je Županijsko državno odvjetništvo iz Zadra uložilo žalbu.

Rješenjem Vrhovnoga suda Republike Hrvatske, br. I Kž-107/98, od 13. rujna 2000. godine, prvostupanjska presuda je ukinuta zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predmet je vraćen na ponovno raspravljanje Županijskom sudu u Zadru, pred izmijenjeno Vijeće.

Ponovljeni postupak vođen je pod br. II K-86/00, a glavna rasprava je zaključena 15. rujna 2005. godine, kada je i javno objavljena presuda.

Sud

Županijski sud u Zadru

Vijeće za ratne zločine

sudac Ante Anić, predsjednik Vijeća

sudac Branimir Zorica, član Vijeća

sudac Vladimir Mikolčević, član Vijeća

Tužitelj

Zamjenik ŽDO-a u Zadru, Radoslav Marjanović

Optuženi

I - opt. Milan Jurjević

II - opt. Davor Tošić, u bijegu, sudi mu se u odsutnosti

Branitelji

1. Ivica Ivanić, odvjetnik iz Zadra, branitelj po službenoj dužnosti

2. Rikardo Perković, odvjetnik iz Zadra, branitelj po službenoj dužnosti

Punomoćnici oštećenih

U dosadašnjemu tijeku ponovljenoga procesa nije bilo prisutnih opunomoćenika oštećenih.

Žrtve - ubijeni

Milan Brkić – Kuzman, rođen 1911. godine

Sažete informacije o postupku:

Dana 15. rujna 2005. godine održano je zadnje ročište u ponovljenomu postupku koji se provodio u odsustvu II – optuženoga, dok se I - optuženi branio sa slobode. Nastavljen je dokazni postupak, održane su završne riječi, Vijeće je donijelo i objavilo presudu. Prethodne rasprave u postupku nismo pratili.

IZVJEŠTAJ SA SUĐENJA

15. rujna 2005. godine

Predsjednik Vijeća utvrdio je prisutnost stranaka. Pojasnio je da se ovaj kazneni postupak vodi protiv opt. Milana Jurjevića i opt. Davora Tošića, zbog kaznenoga djela ratnoga zločina protiv civilnoga stanovništva, iz čl. 120. st.1. OKZ-a RH-a.

U tijeku je dokazni postupak.

Pročitani su izvještaji Pol. postaje Obrovac.

Branitelj opt. M. Jurjevića, odvjetnik Ivica Ivanić, prigovorio je da je u medicinskoj dokumentaciji: "liječničkomu dnevniku" pogrešno upisana godina rođenja njegova branjenika, te je postavio mogućnost da se radi o drugoj osobi. Predsjednik Vijeća provjerio je podatke o imenu oca, datumu rođenja, bez godine, te je konstatirao da se radi o pogrešno upisanoj godini rođenja za opt. M. Jurjevića.

Nakon što je završen dokazni postupak, prešlo se na iznošenje obrane optuženika

Opt. Milan Jurjević je rekao da je obranu dao, da ostaje kod nje. Predsjednik Vijeća pročitao je iskaz opt. Jurjevića, gdje piše da se opt. nakon povratka u RH-a javio P.postaji Obrovac. Rekao je da su ga u P.p. Obrovac tukli pendrecima, pitali ga o ubojstvu pokojnoga Mile Brkića, koji je ubijen. Pod batinama i iz straha priznao je da je sudjelovao u ubojstvu pokojnoga Brkića. Zbog straha istu je priču ponovio i pred istražnim sucem. Rekao je da je za vrijeme rata bio u Obrovcu, a ne u Kruševu, gdje je pokojnik ubijen. Nadalje, rekao je da nije bio u paravojnim jedinicama. Poznavao je opt. Davora Tošića, ali se nije družio s njim. Kao Hrvat imao je neugodnosti za vrijeme tzv. krajiških vlasti, iz etnički je mješovitoga braka, majka mu je Srpkinja, a otac Hrvat. Rekao je da ne zna zašto je pokojni Brkić ubijen, da je čuo da ga je ubio Davor Tošić. Rekao je da su ga u PP-a Obrovac ispitivala dva policajca. Od djetinjstva ima zdravstvenih tegoba, imao je suženje mokraćnih kanala. Tijekom rata je bio pripadnik civilne zaštite.

Predsjednik Vijeća konstatirao je, da je opt. M. Jurjević u istrazi priznao da je u prosincu 1991. godine, išao sa opt. Davorom Tošićem i još nekoliko osoba, vojnim kamionom. Opt. Tošić je vozio kamion, zaustavio ga kod Karamarkuše. U blizini mjesta, gdje su stali s kamionom, bio je pastir, pokojni Mile Brkić, Kuzman. Tošić se obratio Brkiću, pitao ga kako ide, a potom je izvadio pištolj, marke «Tetejac», kalibra 7,62 mm, proizvođača «Crvene zastave» iz Kragujevca, naredio Brkiću da mu se okrene leđima i pucao mu u potiljak. Potom je opt. Tošić naredio opt. Jurjeviću da puca u ranjenoga Brkića. Opt. Jurjević je otišao u kamion, uzeo svoju poluautomatsku pušku, te u ranjenoga Brkića, koji se trzao, ispalio tri metka, u gornji dio tijela. Nakon toga otišli su kamionom do škole, gdje je bila smještena IV laka obrovačka brigada tzv. krajiške vojske. Nakon "Oluje" otišao je s majkom u izbjeglištvo. Nakon povratka u RH-a javio se u PP-a Obrovac, potvrdio ubojstvo i pripadnost tzv. srpskoj vojsci.

Predsjednik Vijeća konstatirao je da je na održanim raspravama opt. M. Jurjević negirao svoj iskaz dan pred istražnim sucem.

U završnoj riječi ŽDO iz Zadra pojasnio je da se opt. Milanu Jurjeviću stavlja na teret inkriminacija za izvršeno kazneno djelo ratnoga zločina protiv civilnoga stanovništva, da je

kao pripadnik IV lake obrovačke brigade – paravojne srpske postrojbe, za vrijeme ratnih sukoba, tijekom agresije na RH-a, zajedno sa opt. Davorom Tošićem, postupajući protivno odredbama međunarodnoga humanitarnoga prava, ubio Milu Brkića, Kuzmana, starog preko 80 godina. Rekao je da je tijekom ponovljenoga postupka, opt. Jurjević promijenio iskaz u odnosu na onaj koji je dao pred istražnim sucem, a u prisutnosti svoga branitelja. Osim toga, opt. Jurjević je tvrdio da je iskaz u PP-a Obrovac dao pod prinudom, što je za ŽDO-a iz Zadra neprihvatljivo, s obzirom na činjenicu da je u PP-a otišao dragovoljno. ŽDO smatra da je dokazano, na nesumnjiv način, da je opt. Jurjević počinio kazneno djelo, kako je ono opisano u optužnici. Stoga je predložio da ga Sud proglasi krivim i kazni prema zakonu.

U završnoj riječi, branitelj opt. M. Jurjevića, odvjetnik Ivica Ivanić, pozvao se na činjenicu da Sud nije na nesumnjiv način utvrdio činjenično stanje. Svjedoci, koji su saslušani, su posredni svjedoci, nemaju neposrednih saznanja, nisu očevici djela. Kako se o ovomu predmetu već jednom raspravljalo pred Županijskim sudom u Zadru, kada sud nije našao valjane razloge za utvrđivanje krivnje opt. Jurjevića, kao niti opt. Tošića, to je tijekom ovoga postupka valjalo izvesti i druge dokaze. Sud nije izveo nove dokaze, koji bi mijenjali činjenično stanje. Dokaz, koji je sud pribavio, a odnosi se na činjenicu da su optuženici bili u evidenciji IV lake obrovačke brigade, ne govori o stvarnom položaju optuženika u toj jedinici, niti tijekom okupacije. Priznanje optuženika M. Jurjevića treba kontrolirati drugim dokazima. Nalaz patologa dovodi u sumnju priznanje. Opt. M. Jurjević na granici je mentalne retardiranosti, živi na marginama društva, početak rata ga je zatekao u Obrovcu. Optuženi M. Jurjević nema osjećaja vjerske ili nacionalne pripadnosti, izgubljen je u prostoru i vremenu.

Ako bi sud cijenio valjanim priznanje opt. M. Jurjevića, dano u istrazi, valja uzeti u obzir činjenicu da je optuženik povodljiva osoba, da je djelovao pod utjecajem neodoljive sile. On nije mogao otkloniti naredbu da izvrši djelo, vladalo je bezvlašće i postojala je opasnost za njegov život. Osim toga, obitelj oštećenika, pokojnoga Mile Brkića, niti u jednomu trenutku nije uputila optuženiku grubu riječ ili ga sumnjičila za izvršenje rečenoga djela.

Sukladno svemu tomu, a kako nije na nesumnjiv način utvrđeno da je opt. M. Jurjević počinio rečeno kazneno djelo, branitelj je predložio da opt. M. Jurjevića sud oslobodi, po principu "in dubio pro reo". Ako pak cijeni njegovo priznanje izvršenja, sud treba uzeti u obzir da je optuženik djelovao pod neodoljivom silom, te da ga, sukladno tomu, oslobodi krivnje.

U završnoj riječi branitelj opt. D. Tošića, odvjetnik Rikardo Perković, rekao je da se u većemu dijelu pridružuje obrani opt. M. Jurjevića. Smatra da u ponovljenomu postupku niti jednim od izvedenih dokaza nije nedvojbeno dokazana kaznena odgovornost opt. D. Tošića. Činjenica da se opt. D. Tošić nalazio u imeniku komande IV lake obrovačke brigade, nevažna je u konkretnomu predmetu, jer je djelovanje u paravojnoj formaciji protiv RH-a dekriminalizirano. Temelj optužnice, kao i u prethodnom postupku, jeste priznanje opt. M. Jurjevića, koje je opovrgao na raspravama pred ovim sudom. Svjedoci, koji su saslušani, nemaju neposrednih saznanja tko je ubio pokojnoga Milu Brkića. Slijedom svega rečenoga branitelj je predložio sudu oslobađajuću presudu, zbog nedostatka dokaza da bi opt. D. Tošić počinio kazneno djelo, koje mu se stavlja na teret.

Opt. M. Jurjević suglasio se sa završnom riječju svoga branitelja, ponovio je kako ne zna tko je ubio pokojnoga Milu Brkića.

Predsjednik Vijeća zaključio je glavnu raspravu i najavio da će presuda biti objavljena u 13,00 sati.

Presuda je proglašena 15. rujna 2005. godine, u 13,00 sati.

Optuženi Milan Jurjević i opt. Davor Tošić, proglašeni su krivima za kazneno djelo ratnoga zločina protiv civilnoga stanovništva, opisano i kažnjivo po čl. 120. st.1. OKZ-a RH-a.

Opt. Milan Jurjević osuđen je na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, a opt. Davor Tošić na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Predsjednik Vijeća pojasnio je ukratko razloge osuđujuće presude: priznanje djela dano pred istražnim sucem u prisutnosti branitelja, nalaz vještaka Psihijatrijske bolnice u Vrapču da opt. M. Jurjević ne boluje od duševne bolesti, te da je na neki način želio umanjiti svoju odgovornost. Osim toga, sud je cijenio da opt. M. Jurjević nije imao razloga davati lažni iskaz pred istražnim sucem. Stoga, što se radi o neukoj osobi, zaostalogu duševnoga razvoja, koja je mogla shvatiti značaj svoga djela, Sud je išao ispod zakonskoga minimuma kod izricanja dužine bezuvjetne kazne zatvora. Sud je cijenio da je opt. supočinitelj u ubojstvu pokojnoga Mile Brkića.

Za opt. Davora Tošića pojašnjeno je, da je Sud svoju odluku temeljio na priznanju opt. M. Jurjevića, te iz iskaza svjedoka.

PRESUDA

Dana 15.rujna 2005. optuženi Milan Jurjević i i opt. Davor Tošić, proglašeni su krivima za kazneno djelo ratnoga zločina protiv civilnoga stanovništva, opisano i kažnjivo po čl. 120. st.1. OKZ-a RH-a.

Opt. Milan Jurjević osuđen je na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, a opt. Davor Tošić na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.